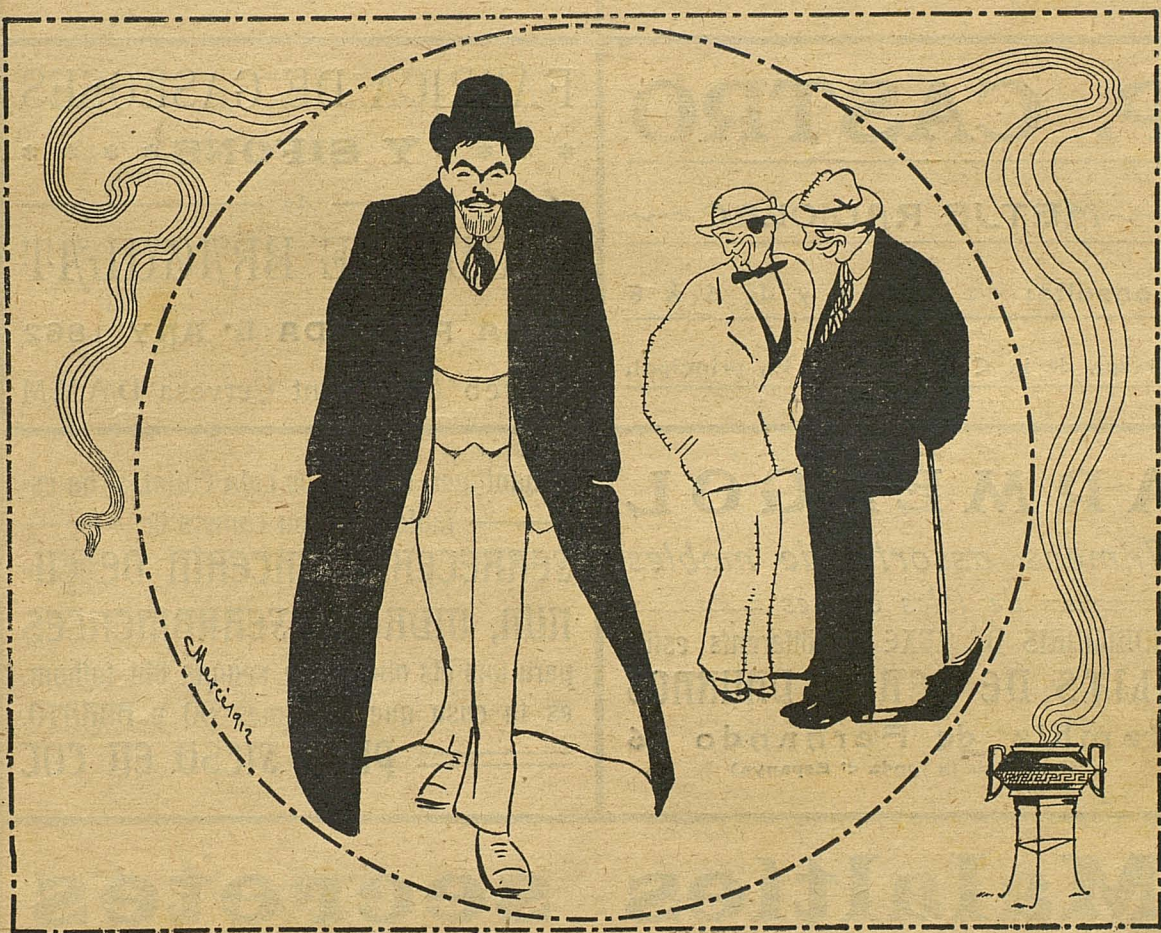

Potieracia

—No hu veus com corre en «Cloroformo.»
 —No t' estranyi, el persegueix la son.

SI VOLEN BEURER BO Y BARATO VISITEN LA CASA MOR

Es ont se beu lo millor vermout de Lleida & Rambla de Fernando

A LA SULTANA

venen uns sandwichs remu-llats ab cervesa que s'ha de tenir molt mal gust per no repeti.

OSTRES FRESQUES de tots preus

Bandes alpines, Gorres d'aviador, Gerseis y mitjes d'esport, se venen á casa 'n

JOAN PORÇA

Plassa de la Sal

P. CASTRO

METJE RADIOLEC

Consulta: de 10 á 1 y de 6 á 8

Plassa de la Constitució, 19, principal.

FÁBRICA DE GASEOSOS

* * * * Y SIFONS * * * *

de

VIUDA DE BRAGULAT

CASA FUNDADA L' ANY 1862

Se reb diariament Cervesa DAMM

ARMENGOL

Inmens assortit de mobles

de totes classes

MOBILIARIS DE LUXE de diferents estils

BLITS DE FERRO DAURACS

Rambla de Fernando 16

(baixos de la fonda d' Espanya)

Devant per devant de cala Ciutat, s' ha establert un nou comerç de

SERRATERIA, BATERIA DE CU-

NYA, VIDRES y FERRAMENCES

pera tots els oficis, que segons diu tothom, es la casa que vent mes BO y BARATO.

PREU SISO EN COC

Malalties secretes

Consultori Estadella, Major, 92, pral.

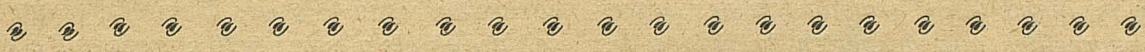
Potiracia

Tercera época.)) Núm. 2.3

))) Lleida 2 de Mars de 1912.

La correspondencia al Director.) Dels treballs

que s' insertin ne son responsables els seus autors.

Una nova secció

ATRIMONIAL-AGENCIA es el títol d' una nova secció qu' inaugurem la prop-venenta setmana.

No 'n te prou POTIRACIA ab els gloriosos «Reflexes» y demés seccions qu' ab tan agrado es llegeixen; volém fer més, hi tot hu farém poc á poc si el públic, com avui, ens ajuda.

El coneixer ben á fons el qu' un dia será 'l marit, constitueix un puntal, el més ferm potser, sobre que descansa la tan desitjada felicitat, y per xó POTIRACIA ha decidit publicar l' *Agencia matrimonial*, quina finalitat será el presentar una veritable biografia de quiscuns dels solters y viudos, procurant aixís que augmentin els matrimonis, y per deducció arrivi á augmentar y esser gran nostra aimada ciutat.

La vinenta setmana comensarém á publicar *Agencia matrimonial* sens vulguer cap classe de comissió.

Noies casadores, prepareuse.

Reflexes

H Vos, la dona de les trenes d'orades y de la veu melosa!...

Quan al mitjorn passéu pel meu costat no goso mirarvos, porque un dia vos vaig contemplar á través d' una il·lusió y la fredor dels vostres ulls l' ha marcada.

¡Oh Vos, la dona crudel qu' hus havéu negat á curarme les ferides que m' obriren en el cor, les anyorances d' un plaher que no m' ha estat concedit el disfrutar.

No l' abaixéu el cap quan passéu pel meu costat. No els giréu els ulls vers un altre indret. Deixéu de contemplar les violetes que portéu á la ma pera mirarme á n' á mi, encara qu' en les vostres mirades hi vesséu tota la fredor del vostre cor.

¡Oh Vos, l' amor meu; pera que l' existencia retorni á l' alegria, necessito mirarvos. Desobre les rúnes de les ilusions passades, hi vull aixecar ilusions noves qu' hem fassin evocar aquelles hores de plaher, en que l' ànima feia estrivar la

seua ditxa en anomenarse el vostre escláu.

¡Oh Vos, la dona de les trenes daurades y de la veu melosa; permetzume qu'hus contempla, deixeu que sommia novament y m' inundi en l' armonia de les troves amorosides que desperten la vida a les agradables impresions dels deleits del goig suprém

¡Oh Vos, l' amor meu; sigam permés el dirvos un altra vegada:

«En son els vostres ulls, els ulls de resignada, que mira pacientment, sens apagá el somris, com el plaher es mor, com l' ilusió es marceís y en dolorós torment la ditxa s' es tornada.

Els vostres ulls son quiets, son ulls d' her-
(mosa Fada
que mostra generosa la pau del Paradís:
els vostres ulls son purs, el matinal eneís
com ric present, apar, els hagi ofert l' aubada.

Al brill dels vostres ulls hi oviro la ventura
y el cor al contemplals embadalit s' adona,
que dels sómnis d' infant, ne son l' esboç fidel.

Rosari d' oracions mon ánima murmura,
ser lliure consegueix, la terra n' abandona,
y els vostres ulls mirant, s' enlaira vers el Cel.»

He llegit la lletra del amic.

Felisa: la distancia qu' el separa de vos, no ha estat prou pera esborrarli la vostra imatge del seu pensament. En el seu cor hus hi ha aixecat un trono y hus rendeix vasallatge.

L' amic al parlar-me de vos em fa confidencies. Son les mateixes de sempre: un amor amagat que li abraça l' ánima, una idea fiesa qu' el fa viurer adherit al capritxo del Destí.

L' amic, en les lluites que va sostenint en la llunyania, desitja vencer, pera entendre davant vostre els trofeus de les vic-

tories, com catifa de verdor immaculada; l' amic, més enllá del mar, vos contempla á traves dels objectes y hus resa una oració teixida d' esperances y recorts.

Felisa: l' amic, á vos no gosará pas comunicarvos-hu. Es ell, el matéix, el que sab dir ab els ulls tan belles coses qu' els llabis es resisteixen á repetir, perque es consideren incapacitats per expressar tanta grandesa. L' ánima del amic, es d' aquelles á les que diu en Benavente:

«¡Alma de silencio que yo reverencio:
tiene tu silencio la inefable voz
de los que murieron amando en silencio,
de los que callaron muriendo de amor,
de los que en vida, por amarnos mucho,
tal vez no supieron su amor expresar! ...»

Company: aném al banquet qu' ens recorde els inefables deleits qu' els Deus assabortien.

L' orquesta ja ha llençat al aire els primers acorts.

Coronarém de roses les nostres fronts y el paladar es delectará ab fruites exquisides.

Company: ja qu' uns llabis purs com els lliris ens han negat les caricies dels seus petóns, cerquém en les turbulencies del desvári l' oblit dels desenganys.

Els vapors del xampagne ens obrirán nous horitzóns y retornarán al nostre cor les esperances y les ilusions que va marcir l' ingratitude d' una dona.

Sacrifici inútil

Hi han joves qu' es posen voluntaris pel sol desitg d' esser soldats y n' hi han d' altres qu' apuren tots els medis per redimirse si la sort, al quintar, els ha sigut adversa.

En un poble de la provincia, no molt lluny de nostra ciutat, va quintar un jove qu' havent tret número baix va posarse la ceba al cap de no vulguer anar á soldat.

Com no tenia 'ls calés per lliurarse, va posarse á pensar cóm podia arreglarse per no anarhi y per fi prenguí 'l gran determini de treurers un ull, y s' el buidá.

Pero vingué 'l regoneixement y 'l donaren útil pel servei de les armes.

Y es qu' el xicot es tragué 'l ull esquerre, y per anar á soldat, con tal es tingue 'l dret ja n' hi há prou.

Nostres interwius

Joaquina Millanes

LA Senyora Millanes?...
Passin, Passin, contesta la veu de la simpática característica de la «Paloma» desde dintre.

Atravessarem un corredó y donarem en una saleta ont seia fent ganxet al costat del braser la senyora Millanes.

L' aspecte d' aquesta sala es la de un taller de modista. A la dreta un taulell gran de fusta de pí arramblat á la paret; assobre molts retalls de lilón, un marcadó blau, dos

ó tres mides cargolades y una llibreta oberta per apuntar el tamaño de les clientes.

A l' esquerra, una porta al mitg que dona á un altra sala; al frente balcó, que dona al carrer Major; y á un costat un braseret ab aro, tot voltat de cadires baixes de boba y una máquina de cusir tapada. Completa l' ornament varis figuríns retallats de *El Eco de la Moda*, *Le Tailleur* y altres, empegats per la paret.

Exposarem el motiu de nostra visita á la senyora Millanes y li adelantarem les més expresives mercés per la atenció que havia tingut ab nosaltres al rebrens, y comensarem les preguntes...

Va dirnos qu' es nascuda á Mallorca y casada ab un artista.

Va comensar la carrera artistica en una companyía infantil que feia *bolos* per les Illes Balears, que d' aquella va passar á una altra de drama que actuava á Barcelona, y després va debutar com á tiple á Novetats ab la companyía que dirigí en Pinedo y Riquelme. Alterná desde allavors en varis teatres y formá part de varies companyies; aixís passaren quatre anys en que 'l llaurer coroná la testa de la simpática

senyora Millanes, fins que passá al Teatre Cómico ab en Bergés com á característica.

Lleida m' agrada molt, y la prova es que hi he fet tres temporades, y la senyora Millanes parla del públic lleidatá de qui no té més que lloances y agraiments.

No, no m' agrda lo llegir. Ja hu veuen. Una de les meues aficions es aquesta, y tot rient mostra la puntilla de ganxet que havia deixat caurer assobre la seua falda...

Lo que més acomoda ab el meu temperament artistic, es el drama, y es per el que tinc més fervor; pero... y ab aquesta contesta, la cara de la senyora Millanes se cambía com per encant d' aspecte y adquireix un deix de tristesa, quí sab si la nostalgia de llaurers guanyats...

Ens despedím y ens acompanya fins á la porta, li demaném mil perdóns per la moléstia y li desitjém forsa triomfs, y que no deixi, per poc que pugui, de fer ganxet...

Petiteses

l Diario de Lérida no ens ha contestat en rés de lo que li deiém en nostres anterior números.

El Diario sembla s' hagi fet el propòsit de deixarnos en pau y perdonarnos la vida.

Li agraim, si bé hem de fer constar que, si nosaltres ens trovessim al seu lloc també fariém lo mateix, puig quan es tira tan dret y segur, com POTICRACIA hu ha fet, abans que corre un nou ridicol es millor no dir rés.

Tots els diaris, ó casi tots, han publicat la següent noticia:

Dentro de algunos días llegarán á esta ciudad, seis nuevos cajones de aire comprimido, con destino á las obras del muro de defensa.

Els temps adelanten d' una manera bárbara.

Qualsevol día llegirém:

Anteayer descargaron en el muelle de la estación catorce cestos de agua destilada procedentes de casa un conocido farmacéutico de Barcelona.

Y xino xano, tots hu creurém.

Ab fetxa 26 de Febrer, l' Associació de propietaris de vaqueries enviaren als periódics un remittit que acabava aixís:

desde el día primero de Marzo se expenderá la leche á cincuenta céntimos litro y quedando al mismo tiempo suprimida la chorrada.

Quan aquella bona gent es decedeixen á suprimir la *chorrada*, ja podem assegurar que la llet es escasa.

Els balls de Pinyata

Joventut Republicana

DIUMENGE prop-passat se celebrá en aquesta entitat política el bombeijat ball de Pinyata que resultá esser un gran exit pels organitzadors.

El local estava adornat ab cortinatjes, tuls, llums y galeries del mateix modo qu' un quadro de pelicula quan representa qualque fet de l' Historia de Roma, y per si algú curt d' estudis ó de memoria no allarga á dates tan llunyanes, dirém que feia flaire de ropatge de jefe dels S. P. Q. R. de les professors de Quaresma.

Als voltants hi havia una mena de grade-
ria, que semblava un circol romá en día de lluita de gladiadors ó de martiri de cristians. Y lluita y martiri, no es creguin n' hi hagué tota la nit.

Abaix al *redondel* un centenar de más-
cres, que no dirém qui eren, ab un altre cen-
tenar més de noies sense enmascrar, pero
molt boniques, totes ab la seua parella, llui-
taven pera ballar, lo que s' els feia impossi-
ble. Y aquí 'l martiri, porque anar á ballar y

no poguer fer-hu es pitjor que veures acorra-
lat per unes quantes feres joves.

Ab espentes y xafades arrivarem á la mitj-hora y 'l jurat, que ja se les havia agu-
llat, per boca d' en Miquelet Roig concedi-
els préms de la següent manera.

Primer—una máquina de cusir—á l' en-
cantadora Mercedes Vidal habillada de *Re-
publica gitana* (?). Segon—un trajo de seda
pera fer—á la simpática Ramona Barberá,
veïna de Puigvert qu' anava de *novia mur-
ciana*. Y tercer á la xamosa *madamoiselle*
Amelia Pujol que lluint el trajo de *Repúbli-
ca* vingué de Targa á recullir tota la *vairielle*
en que estava avalorat el premi.

Després de molt remenar al mitg de la sala
dos ó tres, tregueren de la rifeta 'l número
63 á quina posseïdora la escaienta Soletat
Alterachs tenim la satisfacció de puguerli
donar l' enhorabona pel tocador y igual
sort per quan es tracti de cercar marit, lo
que fem extensiu á les tres guanyadores del
premi.

Les demás más-
cres foren obsequiades
ab unes capsetes de bombons acreditadores
de lo bé que serveix la casa de xocolates del
Sr. Miquel Roig.

Y després d' aixó continuá la segona part
del ball fins á les tres de la matinada deixant
al ánimo dels assistents més fortament arre-
lades les idees de Patria, República y Na-
cionalisme.

Café Paris

Que *el Diablo cargue conmigo si á
fuer de imparcial no digo verdad de cuan-
to ocurrió* en el ball de Pinyata que va
celebrarse en dit café el diumenje passat.

Com els altres balls es vejà sumament concorregut y amenisat per els *Chés* que tocaren més sovint, degut á la resenya que la POTI va fer dels balls anteriors.

De tipos, els mateixos de sempre y de dones un sens fi.

En aquest ball hi feu acte de presencia la coneguda y elegant camarereta Na Lola Simó que va tindre la delicadesa de ballar ab el Dominguín de la Redacció.

A la mitg hora va rifarse una plata de dolsos y dues botelles de Champagne que varen tocar á dita camarera que va anar á menjarsels ab companyia d' un corrido lleidatá á casa seua (¡Bon profit!)

El ball durá fins prop de les sis de la matinada ballantse de valent.

POTICRACIA 'n surtí molt satisfeta.

Cercant pare

DIU el *Papitu* de Barcelona d' aquesta setmana:

«*Gayarre*. El debut de la Mari-Alis portá una gran concorrencia en aquet treatre. L' estat de l' interessant debutanta avalorava la gracia inimitable amb que canta la riallera y picaresca Mari el nou couplet *De quien será el chiquillo?*»

Va malament la Mari preguntant aquestes coses á Barcelona. Si hu preguntés aqui Lleida segurament qu' oiria una veu cándida que tot seguit li contestaria:

¡Es meu!

El barullo de l' Arcaldia

EL dimecres á la nit, ab motiu de haverse apuntalat l' *humilde sitio*, hi hagué música de pet ab acetileno, en honor del Alcalde Sr. Mor.

A Fernando s' hi arreplegá forsa gent per escoltar les fúnebres sonates d' aquells músics acostumats á acompanyar nois á les professóns.

Males llengües feien corre que la serenata la pagaven en Xam-mar y en Pio Coll, pero, nosaltres aimants de posar les coses al seu lloc, sempre que no 's puguin colocar en un de millor, fem constar que fou costejada pels veïns, quines entussiastes veus estaven representades al acte per les notes dels instruments de més metall de la murga que, com á cants de grills, distreien la quietut del jardí del Sr. Alcalde y per aproximació el de la ben formada Arcaldesa.

La sereneta fou ideada pel alabat Pepet, amo avui d' una barberia del carrer del Carme, qui agafant una perra grossa, dos fulls de paper de barba y un llapis, comensá la *colecta* á deu per barba.

Els primers en respondre foren la barba del Alcalde de barri y industrial Sr. Huguet y 'ls deu céntims del ex-arcalde de barri y anunciant nostre Sr. Cascarra, quins agafant paper y llapis ajuderen á en Pepet á la expontanea y casi gloriosa tasca, sens mirar que á aquells deu céntims molts estaven destinats á nostre admirat setmanari qu' aquesta setmana, á menos que als de la banda s' els acudeixi, com á prova d' agraiment, comprant un bon paquet y repartils entre els que ajudaren á pagarlos, anirá molt de baixa en aquell tafaner barri, deixant aixis de llegir l' agradosa prosa y vers, que de tot hi ha aquesta setmana, de que estan atapaides nostres planes.

Ganes ens venen de portar als tribunals al Sr. Mor per disposar dels cabals que á nosaltres ens hagueren aprofitat, pero no, deixem-hu corre y no doném lloc á una altra manifestació de que tothom ens culparia y de la que gens necessita nostra prou esvalotada ciutat.

Que fan Alcalde al Mor, *lunc* y coros. Qu' el Governador li envia una comunicació, sessió extraordinaria y manifestació. Qu' es diu qu' el volen fer dimitir, articles en els diaris y visques á desdir. Que per fi torna á quedarse á l' Arcaldia, murga y comissions á Madrid.

En aquest pas, será més temible ell que l' Eduardito, quan agafa la ploma.

¡Deu vulgui qu' aquest article no siga motiu d' un altre acte de desagravi.

Aixís hu desitja POTICRACIA.

Engrunes del Carnaval

LA llum natural del día deixava son imperi á la llum del Magi Llorens.

Pels carrers principals hi havia una animació extraordinaria; se veien per arreu cares boniques enceses de colors, boques riatlleres, incitants ulls quin *foc ad natura* feien sentir extremituts indescriptibles, unes curves y *linees curves* qu' eren fins un atentat á la vida austera del... qui la fassi.

Era jorn de festa en el que 's rendia culte al tarambana den Momo. El confetti servia d' alfombra als carrers, ont s' hi lliuraven verdaderes batalles. Les serpentines ab son variat cintatge de colors llensades d' un extrem al altre semblaven talment ingeniosos filats d' aranya.....

Com senzills espectadors ens passejavem pels punts ont més soroll hi havia no donantmos compte de lo que deien els uns ni lo que feien els altres, deixantmos portar per la corrent sens posar atenció en cap cosa ni fet determinat.

Una empena ens feu despertar de nostre agradable ensomi y obrint els ulls girarem la cara vejent que 'ns empenyein dues senyoretas de cabells sedosos que cubrien vistosos garrotins, senyoretas conegudes puig pertanyen á lo distingit de nostra Capital vestides ab trajos rallat l' un y llis l' altre, fosc lo mateix qu' els garrotins, una més alta, rosseta aquella, moreno-blanca aquesta, abdós xamoses, de mirada picaresca, riatlla maliciosa.

Posarem atenció y oirem fragments de la conversa.

La més alta digué á la seua amiga, textualmente:

—Mira ahir á la nit quan me vaig despullar tenia tot el cos pintat de confetti y vaig suar tant per treure 'l que xorrava per tot arreu.

L' amiga interrompi ab una pregunta indiscreta que fou comentada ab una rialla forta que repercuti per l' espai, un recargolament nirviós de sos flexibles cossos y una si es ó no es abrassada.....

Paraules d' un profá

To molt lluny d' aquesta Ciutat, en un poblet d' Aragó, es trobava de passo una tribu de gitanos.

Al jefe de la tribu, un d' aquells dies, feia un any que se li morí el pare y vulgent dedicar algún acte á sa memoria s' encaminá á casa 'l capellá del poble:

—*Señor cura me haria V. el favor de dedicar la misa de hoy en sufragio del alma de mi difunto padre?*

—*Hijo mío*—contestá el capellá—*no puede ser; la tengo comprometida.*

—*Señor cura, repare que se trata de mi padre. Que menos puedo hacer que decirle una misica.*

—*Hijo mio, todo lo que tu quieras pero no puede ser porque ya te he dicho que la tengo comprometida.*

El gitano tot desconsolat marxava ja, quan de sobte es girá y digué:

—*¡Señor cura, digasela, aunque sea por la tarde!*

Conferencia llastimosa

A nostra ciutat es molt coneguda. Es aquella que en un Cine mentres la tela exhivia un jardí, cridá en mitg del silenci general, ó millor dit, de preferencia:

—*¡Ay máma, si es el Parque!*

Aquesta noia festejava, pero per motius que á nosaltres no ens interessa sapiguer, molt á disgust seu varen renyir.

Ell, marxá á Barcelona y la desconsolada novia no 'n sapigué rés més, fins qu' un jorn vingué á Lleida un cusi del novio y aleshores li demaná per favor li digués la direcció del seu Eugenio, que aixís s' anomenava 'l novio, ó la manera de puguerli parlar.

El cusi, amatent, li proposá una conferencia telefónica, lo que ella aceptá tot seguit.

La novia no savia lo qu' era un teléfono. Anaren á Fernando y 'l cusi demaná conferencia per tres minuts y 's posá al aparato. Quan vejí que contestava 'l Eugenio, cedi 'l lloc á la,— ¡ay! á poc anavem á dir el nom.— á la noia, quina rublerta de satisfacció comensá.

¡Eugenio!... que no 'm coneixes?... que no 'm vols contestar?... ¡Eugenio meu! etc...

Es coneix qu' el ex-novio al oir la seua veu s' apartá del aparato. El cusi vinga preguntar lo que li contestava pero la noia continuava ab: ¡Eugenio! ¡Eugenio!

Passaren els tres minuts y desde 'l fons de l' oficina es deixá oir la veu fosca del empleat que deia *¡ha concluido!*

La noia al oir alló es girá estranyada. El cusi li preguntá ¿que ja hu han arreglat? Pero ella es posá á plorar exclamant entre sen-glots:

— ¡Ay mama! m' ha dit que s' havia acabat. *¡Ha concluido!*, y m' hu ha dit en castellá ¡ay mama!

Frivoles

Divendres día 23.—Al passar una noia pel carrer Major, uns joves diuen: *es xan-*

guet. En Aran que hu ha sentit, la segueix fins á Fernando. ¡Com se coneix qu' hem entrat á Quaresma!—A conseqüencia de fer les paus ab lo germá petit, l' Esperanto 's queda afónica.

Dissapte día 24.—Surt *El Defensor*, orgue de l' Associació de Dependents. Publica la resenya del ball del Suis ab els noms d' algunes máscres y els calificatius copiats de la secció *Ecos de sociedad* d' *El Imparcial* de Madrid. Vaja, Eduardet, ja haurás suat.—El cotxe correu es dedica á portar pupiles d' una casa molt visitada pels veins d' Arbeca.—Com que la POTI está mullada no la posém en venda y la deixém al rás tota la nit pera que s' assequi.—Gran resopó á casa l' Esperanto.—A la redacció de *El Ideal* y *El Pallaresa* reben dos telegrams que diuen: *Mor destituído*, que no saben qui els ha enviat. Si no troven á aquí carregar el mort, pensin en nosaltres.

Diumenge día 25.—A les deu del matí surt la POTI á punt de caramelo.—A les 7 de la tarde hi ha sessió extraordinaria al Ajuntament. Gran escándol, cois, moris y visques. Al surtir acompanyen á l' Alcalde á casa en manifestació.—Al ball de «Joventut Republicana» s' hi troven uns rosaris.—Gran ball de Pinyata al café París.—Al «Casino Republicano» «La visita del Sr. Bisbe», va de primera, essen molt aplaudit el Bisbe y els demés. ¡Qui hu havia de dir!

Dilluns dia 26.—Visitém á la simpática característica Sra. Millanes y ens emportém la seua fesomia que en aquest número publicuém.—Per sentir el soroll de les barrinades que tiren al pont, arriuen tres representants de Mollerusa, dos de Puigvert, deu de les Borges, quatre de Sudanell, vuit de Torrefarrera, tres de Bell-lloch y molts d'altres pobles voltants. Diuen qu' els resulta més qu' els focs de la Festa Major.—Marxen soldats d'Albuera y Navarra á Melilla que son despedits á l'estació per molta gent y tres companys de Redacció. POTIRACIA els desitja molta sort.—Comensa á servir al café Paris, la Lola la Paraguaya. En porta un de dos mesos.—El Peret de Paris marxa á Barcelona en busca de dones.

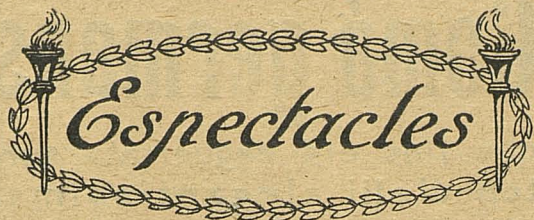
Dimars dia 27.—En el tren de dos quarts de dotze del mitjdía arriba á Lleida *Lo Vicen*, conegut y refinat *mariano* usufructuari de la casa número 1 del carrer de Robador de Barcelona. El automóbil de Fraga 'l té de guiar l' amo, per haberse casat el chauffeur qui desde avui ja sab ont te que dirijir el volant. Li desitjém molt acert.—Fem avinent al senyor que visitá á un dels nostres redactors, que POTIRACIA es independenta en absolut, no tenínt que veure rés ni en política ni ab cap periódic local ni en rés que pugui pertorvar nostra llibertat d' acció.

Dimecres dia 28.—Baixa una comisió del Ajuntament d' Almenar pera saludar á

la Virtudes Soler. Hi ha sessió al Ajuntament. Al surtir l' Hellín y l' Antonio Agelet visiten al Governador. *Esto huele*.—Se send tocar una trompeta pel carrer. Moltes criades baixan dels pisos cregudes qu' es el café del tut y 's troven ab un carro tot brut que reculleix bassura.—A Fernando la música que tocava al envelat fá una serenata al senyor Alcalde.—Devant de cala Ciutat s' abarallen un empresari y un artista que treballa á París.

Dijous dia 29.—Día qu' enguany ens donen de propina. Mercés.—El carro brut de la bassura que debutá ahir, surt avui pintat de roig.—Al carrer Major un nen pela una taronje. Passa un *cipal* y li diu: *mira noi, no 'n l lensis gens, hu sens, no 'n l lensis gens. Procura posarla en un forat.* ¡Olé 'ls bons exemples!—A la una de la tarde passa el del café tocant la trompeta y una criada molt maca del carrer Major, l' ompleix de bassura creentse qu' es el carro. ¡Ay que riurém ab aquest carro!

LA PALOMA

Es el champagne el gran licor
que inunda el alma de placer,
el incentivo del amor
el que nos hace enloquecer...

Nosaltres som impenitens. Fan *La Casta* á «La Paloma» per tercera vegada y nosaltres allí, com si no l'haguessim vista mai. Y no es pas qu' els nostres llabis desitjin assaborir el nectar espumós qu' á *dojjo* derramen en el curs de la representació, no. Es vritat que sentim sed pero es sed d' impresións noves, sed de sençacions que no es pas prou pera calmarla l' aigua ab café y sucre.

Tóquen el vals, l' amic qu' está assegut al meu costat em diu: Paris es gran y jo no puc menys que fer ab el cap una mostra d' assentiment. Qui no hi estigui conforme que demostrí lo contrari.

Bueno. Nosaltres á Paris no hi havém estat mai; encara no hem pogut arreplegarnos diners per anarhi. Es una aclaració. Mes com que de la *ville* del Sena en Murillo en Castro y en Neach en diuen tantes coses afalagadores, la nit que fan *La Casta* á «La Paloma» ens en hi aném com qui s' en va á Paris.

Y efectivament, nosaltres que tenim gran propensió á somniar desperts y que possehim una imaginació que sab assimilar tot lo

voluptuos, aixís que s' aixeca el teló pera la representació del acte, ens abandoném á ficcións que desperten l' anima á la vida bulliciosa y ab l' amic ens fem el càrrec qu' entrem al *Moulin Rouge*.

¡Oh *Moulin Rouge*, qu' obres les portes á la juventut inexperta, als vells verts y á les dones alegres!

¡Com fa gosar la luxuria de qu' está saturat el teu ambient!... *Camarero*: porta mostassa pipermin, flors, dones y xampagne. Som els joves que venim á gosar els deleits desconeguts, els plahers qu' ubriaguem

El *Camarero* ens ho serveix tot amant, tot menos dones; no en trova. Som massa lletjos. Nosaltres que ja hi estém acostumats ens carreguém de paciència y fem *juerga* mascle.

L' amic destapa una botella de xampagne y brindém pel futurisme. Una arrel, una extranyesa? No, fins en el desvari arrivém á esser llògics. Brindém pels dies futurs en que la Torres y la Segovia es decedeixin á acompanyarnos al *Moulin Rougey* no ens escatimin les caricies que reservem pera els seus elegits.

POTICRACIA, á fora de la capital, es trova de venta:

A BARCELONA.—Kiosko del Sol núm. 2, Rambla de les Flors.

A TÁRREGA.—Llibrería Güell.

A BORJES BLANQUES.—Llibrería Boldú.

TIPO-LITOGRAFÍA SOL Y BENET. LLEYDA.

Gran Café París

Tots els dies tarde y nit concert per nombroses artistes

Zucursal del Paradís

— ENTRADA LLIURE —

Es tant lo que dominan l'art en la sastrera

Gomà germans

que fins els esguerrats surten d'allí elegantíssims.

Eluentes com á miralls us deixarán les sabates si aneu á enllustrarles á casa en

CASCARRA

Plassa de la Sal, 20

També es ven crema de totes classes menos les fetes ab ous. Talons de goma, per no fer soroll al retirar, de totes mides

La acreditada CAMISERÍA d'en SIMEÓN IBARS, pagant tribut á la premsa recomana deixém aquest lloc en blanc.

Les darreres novetats en sabates de totes classes se troven á la sabateria d'en **J. BERRÀZ** Plassa S. Joan, 20

Taller y magatzém de mobles de **CELESTINO JUVÉ** Especialitat ab los mobles fets per encarrec Se serveix ab puntualitat
Despatx: Pescadería, 3, (Baixada de la Trinitat)

SOMBRERERIA

DE

Antonio Roig

GRAN SURTIT EN SOMBREROS Y GORRES

á preus econòmics

EDUART ANDREU

Sastre.—Major, 36, pral.

Galletes PATRIA

Unic representant: RAMÓN IBAÑEZ BENET.-Lleida.

J. Agustí Blasco

Sastreria.-Major, 82.

ARMERIA Y CERRALLERÍA

de

Joan & Balasch

Gran existencia d' articles de cassar y de sport

DESPATX.--Plassa de la Sal 3--TALLERS

Afores del pont

MOBLES se restauren y s' en-
valen en el taller de

R. Sentis S. Antoni n.º 5

Extens surtit en pedestals y peus pera fil-
tres. * Etajers y repises propi pera regalos

Preus sumament barats

Cotxería del Suis

Cotxes á l' estació á l' arribada
de tots els trens.

Se llóguen cotxes pera casaments,
bateijos, enterros y pera tot lo qu'
es desitgi.

Salustiá Estadella

Metje-Dentista

Unic á la capital

Plassa de la Constitució, 24 pral.

LA LLUNA

Bar de primer ordre - Especialitat
en tota classe de begudes de les
millors marques - RESTAURANT
ab servici á la carta-Sopars-Preus
económics = = = = =

* * * Servici inmillorable * * *

Blondel, 1 (devant del Pont)

LA CASA ROIG FABRICA

xocolate desde l' any 1843 & Suposém qu' aixó
vol dir qu' el fan bó.

-Va deixarme 100 duros al 50 % per un any y va cobrarse els interessos per adelantat.
-Aixis digues que si t' els deixa per dos anys no calia que t' en donés cap.